

Arrest

nr. 180 112 van 23 december 2016
in de zaak RvV X VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 6 november 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 oktober 2014 tot weigering van de afgifte van een visum type D.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 14 november 2014 met referentnummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. VANDENBROUCKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 23 juni 2014 dient verzoekster bij de Belgische ambassade van Kingston, Jamaica, een aanvraag in tot afgifte van een visum type D (lang verblijf), om haar Belgische echtgenoot in België te vervoegen.

1.2. Het gevraagde visum wordt op 10 oktober 2014 door de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding geweigerd. Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“Op datum van 23/06/2014 werd er op basis van artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011, van kracht geword en op 22/09/2011, een visumaanvraag ingediend door [L. L.], geboren op [...], van Surinaamse nationaliteit, om haar echtgenoot in België, [V. M.], geboren op [...], van Belgische nationaliteit, te vervoegen;

Overwegende dat art. 40ter van hogervermelde wet bepaalt dat de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, die ten minste gelijk moeten zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

Overwegende dat de heer [V. M.] ter staving van zijn bestaansmiddelen de volgende documenten voorgelegd heeft:

Aanslagbiljet personenbelasting en aanvullende belastingen inkomstenjaar 2012

Overzicht ongeschiktheidsperiode tussen september 2012 en januari 2013

attest van uitbetalingen werkloosheidsvergoeding tussen februari 2013 en januari 2014.

verhuurovereenkomsten

Het voorgelegde bewijs van bestaansmiddelen kan om volgende redenen niet aangenomen worden:

Aanslagbiljet personenbelasting en aanvullende belastingen inkomstenjaar 2012: Het voorgelegde aanslagbiljet personenbelasting en aanvullende belastingen betreffen het inkomstenjaar 2012 van de heer [V. M.]. Het betreffen inkomsten dewelke 2 jaar geleden werden verworven en deze kunnen bijgevolg niet aangenomen worden als zijnde bewijzen van recente inkomsten.

Overzicht ongeschiktheidsperiode tussen september 2012 en januari 2013: het betreft een verworven ongeschiktheidsuitkering dewelke op januari 2013 ten einde kwam. Deze uitkering betreft een afgesloten periode waardoor deze bewijzen niet aangenomen worden.

Betrokkene legt 4 huurovereenkomsten voor Huurovereenkomsten met volgende gegevens

o [...] te 8640 Wervik - periode tussen 01/07/2013 en 31/06/2017 - huurprijs 45 0€

o [...] te 8940 Wervik - periode tussen 01/07/2013 en 31/06/2016 - huurprijs 425€

o [...] te 8640 Wervik - periode tussen 01/04/2013 en 31/03/2015 - huurprijs 420€

o [...] te 8640 Wervik - periode tussen 01/05/2012 en 31/05/2015 - huurprijs 470€

Slechts van het adres [...] te 8640 Wervik werd het bewijs voorgelegd dat de heer [V. M.] eigenaar is van deze woning. Betreffende de 3 andere huurovereenkomsten wordt geen bewijs voorgelegd dat de heer [V. M.] de eigenaar is van deze woningen.

Er worden geen bewijzen voorgelegd dat de heer [V. M.] de gevraagde huurprijzen wel degelijk sinds lange termijn ontvangt noch werd het bewijs voorgelegd dat er geen hypothecair krediet nog lopende is betreffende deze woningen. Indien er nog hypothecaire leningen lopende zijn, werd er geen bewijs voorgelegd van de maandelijkse terugbetaling van de lopende hypothecaire leningen.

Bijgevolg worden deze huurovereenkomsten niet aangenomen.

attest van uitbetalingen werkloosheidsvergoeding tussen februari 2013 en januari 2014: 40ter van hogervermelde wet bepaalt dat de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt. Echter legt de heer [V. M.] geen bewijzen voor dat hij actief op zoek gaat naar werk.

Overwegende dat de voorwaarden inzake de gezinshereniging niet vervuld zijn;

Bijgevolg wordt het visum gezinshereniging geweigerd.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2. Wanneer het belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, komt het aan de verzoekende partij toe daarover een standpunt in te nemen en het actuele karakter van haar belang aan te tonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

2.3. Ter terechtzitting legt verweerder een stuk voor waaruit blijkt dat, in het kader van een nieuw ingediende visumaanvraag door verzoekster, op 21 juni 2016 werd beslist om haar alsnog het gevaagde visum type D (gezinshereniging) af te geven. Verzoekster betwist dit gegeven niet.

De Raad stelt vast dat in het licht van deze latere ontwikkelingen, en met name nu verweerder intussen alsnog heeft beslist dat zij in het bezit mag worden gesteld van een visum type D om haar echtgenoot in België te vervoegen, niet blijkt dat verzoekster nog een actueel belang heeft bij het aanvechten van de thans bestreden beslissing.

Verzoekster betoogt ter terechtzitting dat zij een belang behoudt bij haar beroep, nu zij gerechtskosten heeft betaald.

De Raad benadrukt in dit verband dat het ingeroepen belang in relatie dient te staan met de finaliteit van het ingestelde administratief juridictioneel beroep. De finaliteit van het annulatiecontentieux bestaat hierin onwettige beslissingen met terugwerkende kracht uit de rechtsorde te bannen. Bijgevolg moet het aangevoerde belang bij de vernietiging van deze beslissing verbonden zijn met het doen verdwijnen van de akte uit de rechtsorde. Het voordeel dat de indiener kan halen door zijn beroep, moet met andere woorden rechtstreeks samenhangen met de finaliteit ervan. Is dit verband er niet, dan is het beroep niet ontvankelijk bij gebrek aan rechtstreeks belang. In casu dringt de vaststelling zich op dat het ingeroepen belang dat men in huidige procedure gerechtskosten heeft betaald, geen verband houdt met de finaliteit van het ingestelde administratief juridictioneel beroep en aldus niet rechtstreeks is. Een dergelijk belang is niet verbonden aan het doen verdwijnen van de akte uit de rechtsorde (zie RvS 17 april 2007, nr. 170.087; RvS 16 januari 2006, nr. 153.761; G. DEBERSAQUES, "Het procesbelang voor administratieve rechtscolleges" in M. VAN DAMME (ed.), *Het belang in het publiekrechtelijk procesrecht*, Brugge, die Keure, 2011, p. 23).

Gelet op hetgeen voorafgaat, dient te worden besloten dat het ingestelde beroep tot nietigverklaring, nu verzoekster niet langer doet blijken van het rechtens vereiste belang, onontvankelijk is.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande, in het bijzonder nu verzoekster huidige vordering heeft ingeleid en zij ervoor opteerde een nieuwe, naar kan worden aangenomen beter onderbouwde visumaanvraag in te dienen die wel werd goedgekeurd, past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend zestien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS